

ΓΝΩΜΑΙ ΚΑΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΒΑΣΙΛΙΣΣΗΣ

Ἵπάρχει μετριοφροσύνη ἧτις οὐδὲν ἄλλο εἶνε ἢ τῆς ὑπερηφανίας ὁ μανδύας.

Τὸ μυστικὸν ὁμοιάζει πρὸς τρύπαν ἐνδύματος: ὅσον θέλει νὰ τὸ κρύψῃ τις, τόσον περισσότερον τὸ ἀποκαλύπτει.

Ἡ θέλησις θὰ ᾔτο δύναμις, ἂν ὅλα τὰ μέσα ἦσαν καλὰ.

Ἄν δὲν ὑπῆρχε πράγματι ἡ ἀλήθεια, δὲν θὰ ἦτο δυνατόν νὰ τὴν ἐφευρωμεν.

Ὁ Θεὸς συγχωρεῖ—ἡ φύσις ὄχι.

Ὁ ἔρωσ καὶ ἡ πολιτικὴ φονεύουσι τὴν φιλίαν.

Τὴν μητέρα ὅπως τὸν Θεὸν ἐπικαλούμεθα ἐν τῇ ὁδύνῃ καὶ λησμονοῦμεν ἐν τῇ χαρᾷ.

Ἡ συγχώρησις ἐν τῷ ἔρωτι εἶνε σχεδὸν ἀδιαφορία· δὲν συγχωρεῖ τις ὅταν ἀγαπᾷ.

Ἡ ζηλοτυπία μνηστῆρος εἶνε ἔπαινος· ἡ ζηλοτυπία συζύγου εἶνε ὕβρις.

Ὁ ἔρωσ ζητεῖ ἡ φιλία δίδει.

Τὰ δάκρυα, ἅτινα σβύνουσι τὸν ἔρωτα, ζωπυροῦσι τὴν φιλίαν.

Carmen Sylva

Η ΣΚΛΑΒΑ Η ΠΟΛΙ

Ἡ σκλάβη ἡ Πόλι κάθεται 'ς τὸ Βόσπορον καὶ κλαίει
Κι' ὁ φιδωτὸς ὁ Βόσπορος τὴν συμπονᾷ καὶ λέει·
—Πές μου, κυρά μου ζηλευτῇ, πεντάμορφη κυρά μου,
Γιατί ποτίζεις δάκρυα τὰ γαλανὰ νερά μου;
Ἵάν τ' εἶνε ποῦ μου ζήτησες κ' ἐγὼ νὰ μὴ σ' τὸ φέρω,
Μήπως σ' ἐλύπησα ὁ φτωχὸς καὶ δίκως νὰ τὸ ξέρω;
Ἵτὰ κάτασπρα τὰ πόδια σου δὲν πέρασεν ἡμέρα,
Ποῦ νὰ μὴ σοῦτερα σκυφτὸς δῶρ' ἀπ' τὸν κόσμον πέρα·
Τὰ μύρα τῆς Ἀνατολῆς καὶ τὰ μεταξωτά της
Καὶ τὰ χαλιὰ τ' ἀτίμητα, τὰ μυριοπολύμιστά της,
Καὶ τῆς Φραγκιᾶς τ' ἀσημικά, καὶ τὰ χρυσὰ στολίδια,
Καὶ τ' ἄλλα της τὰ ἔακουστά, τὰ τόσα της παιχνίδια.
Πές μου λοιπὸν γιατί μου κλαῖς, πεντάμορφη κυρά μου,
Γιατί ποτίζεις δάκρυα τὰ γαλανὰ νερά μου;
—Ἵτὰ κάτασπρα τὰ πόδια μου δὲν πέρασεν ἡμέρα
Ποῦ νὰ μὴ μιῦφερες σκυφτὸς δῶρ' ἀπ' τὸν κόσμον πέρα.
Μόν' ἕνα δῶρ' ὀλημερίς κι' ὀλονυχτίς προσμένω,
Κι' ἀκόμα δὲν μου τῶφερε τὸ κύμα σου ἀφρισμένο.
Μόν' ἕνα δῶρ' λαχταροῦν τὰ μάτια μου καὶ κλαῖνε,
Ἵτίμητο 'ς τ' ἀτίμητα, ἐλευθερί· ἀ τὸ λένε.
Ὁ Βόσπορος ποῦ τ' ἄκουσε κυττάζει τὴν κυρά του
Κι' ἀναστενάζει θλιβερά 'ς τὰ γαλανὰ νερά του

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΜΑΝΟΣ.

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

Προκειμένου νῦν περὶ διακοσμῆσεως τῆς πρωτεύουσας κατὰ τὰς προσεχεῖς ἐπὶ τῇ εἰκοσιπενταετηρίδι τοῦ Βασιλέως Γεωργίου ἐορτάς, ἴσως δὲν εἶνε ἄσκοπος ἡ ἀναγραφή τοῦ τρόπου, καθ' ὃν διεκοσμήθη πάλιν ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν τῇ 25 Ἰανουαρίου 1858, ἐορταζομένης ὁμοίας ἐορτῆς καὶ τότε, τῆς εἰκοσιπενταετηρίδος τοῦ πρώτου βασιλέως τῆς Ἑλλάδος Ὁθωνος. Κατὰ τὰς ἐφημερίδας λοιπὸν τοῦ καιροῦ ἐκείνου: Χίλιοι ἐργάται εἰργάσθησαν ἀκαταπονήτως ἐπὶ τινὰς ἡμέρας ὅπως καταλλήλως διακοσμηθῇ ἡ ἀπὸ τῶν Ἀνακτόρων μέχρι τῆς ἁγίας Εἰρήνης ὁδός, διότι τότε καθεδρικός νᾶος ἦτο ἡ ἁγία Εἰρήνη καὶ ἐν αὐτῇ ἐτελοῦντο αἱ δοξολογίαι, μὴ οἰκοδομηθείσης ἐτι τῆς νῦν Μητροπόλεως. Ἐγένετο δ' ἐν σπουδῇ ἡ προπαρασκευή, καθ' ὅσον ἐν ἀρχῇ εἶχεν ὁρισθῇ ὡς τόπος τῆς ἐορτῆς τὸ Ναύπλιον, ἦτοι αὕτη ἡ πόλις εἰς ἣν ἀπέβη ἀφικόμενος τοῦ πρώτου ὁ Ὁθων, αὕτη ἡ πόλις ἧτις ὑπῆρξεν ἡ πρώτη καθέδρα τοῦ νέου Ἑλληνικοῦ κράτους, Κατόπιν ὅμως, ἐνεκα πολλῶν λόγων πολιτικῶν, τὸ ἀρχικὸν σχέδιον μετετράπη καὶ αἱ ἐορταὶ ἐγένοντο ἐν Ἀθῆναις. Ἡ διακοσμῆσις τῆς ὁδοῦ Ἐρμού ἐγένετο διὰ τῆς ἰδρύσεως 400 ξυλίων κίονων δωρικοῦ ρυθμοῦ περικεκαλυμμένων λευκῷ πανίφ. Οἱ κίονες οὗτοι ἐστήθησαν εὐθυγράμμως ἔνθεν καὶ ἔνθεν τῆς ὁδοῦ. Ἐπ' αὐτοὺς ἐτέθησαν κατ' ἐναλλαγὴν ἀνθοδόχαι καὶ φανοὶ ποικιλόχροοι σχήματος τυμπάνου περιστρεφόμενοι διὰ τῆς δυνάμεως τοῦ καπνοῦ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀνημμένων κηρίων. Ἐπὶ τῶν φανῶν ἦσαν ἀνεγεγραμμένα τὰ ὀνόματα τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας. Οὕτως 150 κίονες ἦσαν δι' ἀνθρώπων καὶ 150 διὰ φανῶν κεκοσμημένοι, οἱ δ' ἐπίλοιποι 100 ἔφερον τὰ ὀνόματα καὶ τὰς εἰκόνας τῶν ὑπὲρ τῆς ἐλευθερίας τῆς Ἑλλάδος ἀγωνισαμένων. Κατὰ τὴν διασταύρωσιν τῶν ὁδῶν Ἐρμού καὶ Αἰόλου ἀνιδρύθη κολοσσιαία τετράπυλος ἀψὶς διὰ λευκοῦ πανίου κεκαλυμμένη οὕτως, ὥστε ἐφαίνετο μαρμαρίνη. Κατὰ δὲ τὴν πρόσοψιν τοῦ ναοῦ ἔνθεν καὶ ἔνθεν ἰδρύθησαν μεγάλα ἀνάθρακα ἀνθοστόλιστα, ἐφ' ὧν ἰστάμενοι οἱ παῖδες τῶν δημοτικῶν σχολείων μὲ ἀνθοπλέκτους στεφάνους ἀνὰ χεῖρας ἔψαλλον ὕμνους ὑπὲρ τῶν βασιλέων. Τέλος ἡ πλατεῖα τῶν Ἀνακτόρων ἐκοσμήθη διὰ μεγίστου τροπαίου ἐξ ὀπλων τοῦ Ἀγῶνος κατὰ τὸ πλεῖστον, ἐπὶ τῆς κορυφῆς τοῦ ὁποίου ἐστήθησαν αἱ προτομαὶ τοῦ Ὁθωνος καὶ τῆς Ἀμαλίας.

Μεταξὺ τῶν δώρων ἅτινα ἔλαβεν ἐσχάτως ἡ μετὰ τοῦ δουκὸς τῆς Ἀόστης νυμφευθεῖσα πριγκίπισσα Λαιτητία, θυγάτηρ τοῦ πρίγκιπος Ναπολέοντος Βοναπάρτου, καταλέγεται καὶ πολύτιμον ριπίδιον, συνεινυμένον πρὸς τὴν καλλιτεχνικὴν αὐτοῦ ἀξίαν καὶ φιλολογικὸν διάφορον, διότι δύο ἐπιφανεῖς ποιηταί, ὁ Φραγκίσκος Κοππὲ καὶ ὁ Giocosa ἐχάραξαν ἐπ' αὐτοῦ ἰδιοχείρως σονέττα κατ'ἀλλήλα πρὸς τὴν περίστασιν. Τὸ ριπίδιον, ὅπερ ἐσχέδιασεν Ἰσπανὸς καλλιτέχνης, παριστᾷ ἐπὶ τοῦ ἐνὸς μέρους τὴν αὐστηρὰν πρόσοψιν τοῦ παρὰ τὸ Τουρίνον ἀνακτόρου Μονκαλιέρη, ὅπου διέμενε συνήθως ἡ νύμφη μετὰ τῆς μη-

τρός της. Ἐπὶ ἐξώστου τινὸς διαγράφεται ἡ φυσιο-
γνομία των δύο μνηστήρων, προσηλωμένων πρὸς τὸ
αὐτὸ ἀντικείμενον. Ἐπὶ τῆς προσόψεως φέρεται εὐ-
ρὺς θυρεός, ἐφ' οὗ ὁ Giososa ἐχάραξε διὰ τῆς λε-
πτῆς αὐτοῦ γραφῆς τὸν ἐπιθαλάμιόν του. Ἐπὶ τῆς
ἐτέρας ὀψεως ὁ Κοππὲ ἔγραψε τὸ ἰδικόν του σο-
νέττον.

Ἐν Βερολίῳ ἐπανηγυρίσθη ἐσχάτως ὁ ἐγκαινι-
σμός τοῦ ἡλεκτρικοῦ φωτισμοῦ τῆς Λεωφόρου τῶν
Φιλυρῶν. Μετὰ τὸ γεῦμα, τὸ ἐπὶ τούτῳ παρα-
τεθὲν ὑπὸ τῆς Ἡλεκτρικῆς ἐταιρίας ἐγένετο περίερ-
γον πείραμα μικρὸν ὀρνίθιον ὀδελισθὲν ἐψήθη διὰ
τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Παρὰ τὸν ὀδελὸν ἐντὸς μεταλλ-
λικῆς χύτρας ἐτοποθετήθη σύστημα ἡλεκτρικῶν συρ-
μάτων, μεταδίδον ρεῦμα δυνάμει 100 φωτιστικῶν
μονάδων. Ἡ ὑπὸ τοῦ ἡλεκτρικοῦ ρεύματος παρα-
χθεῖσα θερμότης ὑπῆρξε τοιαύτη, ὥστε τὸ ὀρνίθιον
ἐψήθη εἰς διάστημα ἡμισεαῖς ὥρας. Εἶνε ἀλη-
θές ὅτι τὸ ψήσιμον ἀπῆλθε δαπάνην δύο φράγ-
γων, ἀλλὰ βραδύτερον ὑπάρχει ἐλπίς ὅτι ἡ δαπά-
νη θὰ καταστῇ ὅλως ἀσήμαντος, οὕτως ὥστε πᾶς
τις νὰ δύναται νὰ προτιμᾷ τὴν τοῦ ἡλεκτρισμοῦ ὀ-
πτησιν πάσης ἄλλης.

Μεταξὺ τῶν ἄλλων ἐν Παρισίοις ἐορτῶν ἐπ' εὐ-
καιρίᾳ τῆς παγκοσμίου ἐκθέσεως, ἀγγέλλεται καὶ
τις ὅλως πρωτότυπος καὶ περιεργότατη, ἥν ἀπὸ
κοινοῦ παρασκευάζουσιν αἱ περιστερόφιλοι γαλλικαὶ
ἐταιρίαι. Ἐν τῷ πεδίῳ τοῦ Ἀρεως θὰ ἀρεθῶσιν, εἰς
ὥρισμένην θέσιν, ταυτοχρόνως 50,000 περιστέρων,
διευθυνόμενοι πρὸς διάφορα σημεῖα. Ἐκαστος φαντά-
ζεται τὴν μεγαλοπρέπειαν τοιοῦτου θεάματος.

Ἡ ἀγγλικὴ κυβέρνησις ἀπεράσισε τὴν σύστασιν
τοῦ σώματος ἐθελοντῶν, ὀχομένων ἐπὶ ποδηλά-
των. Τὸ σῶμα τοῦτο εἶνε ὁ πυρὴν ἐτέρου μεγάλου
σώματος, ὅπερ ἡ Ἀγγλικὴ κυβέρνησις σκοπεῖ νὰ
συστήσῃ, ἅμα ὡς ἐκ τῆς πείρας ἀποδεχθῇ ἡ χρη-
σιμότης καὶ τὸ πρακτικὸν τῆς χρήσεως τῶν ποδη-
λάτων παρὰ τῷ στρατῷ.

Αἱ δηλητηριάσεις, αἱ προσερχόμεναι ἐκ σεσηπότος
τυροῦ εἶνε συχνόταται ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολι-
τείαις. Ἐν μόνῃ τῇ πολιτείᾳ Ὁχιο παρετηρήθησαν
ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ 200 περίπου κρούσματα, μὴ ἐπα-
νεγκόντα εὐτυχῶς θάνατον.

Πρὸ τινος ἐνεκαινίσθη περίεργον νοσοκομεῖον ἐν
Λονδίῳ, προωρισμένον εἰδικῶς διὰ τοὺς κύνας, τοὺς
ἵππους, τὰς γάτας, μόλις δ' ἠνέωχθη καὶ εὐρέθη ἀνε-
παρκές, πληρωθὲν ἀμέσως ἀσθενῶν, ἐφ' ᾧ καὶ σχε-
διάζεται ἡ οἰκοδόμησις ἐτέρου εἰδικοῦ διὰ τὰ πά-
σχοντα ζῶα ἐκ χρονίων νοσημάτων. Ἀναμφιβόλως
ἡ ζωοφιλία εἶναι ἄριστον πρᾶγμα, ἀλλ' ὅταν σκεφθῇ
τις τὴν φοβερὰν δυστυχίαν, ἣτις καταμαστίζει τὰς
πτωχὰς τάξεις τοῦ λαοῦ τοῦ Λονδίνου, δικαιούται
νὰ πιστεύῃ, ὅτι Ἀγγλοὶ κάλλιον θὰ ἔπραττον νὰ
ἐπρόντιζον πλεότερον περὶ τῶν ὁμοίων των παρὰ
περὶ τῶν φθισικῶν κυνῶν.

Ἐν τύμβῳ τινὶ εὐρεθέντι παρὰ τὴν Αἰκατερινο-
σλάβην ἐν Ρωσσίᾳ εὐρέθησαν δύο σκελετοὶ ἀποκε-
φαλισμένοι, φέροντες εἰς τὴν θέσιν τῶν κεφαλῶν
τῶν δύο κεφαλὰς κριῶν. Ἐγγὺς τῶν σκελετῶν τού-
των εὐρέθησαν ὅπλα, λόγχαι καὶ φαρέτραι πλήρεις
βελῶν μετὰ σιδηρῶν αἰχμῶν.

Περιεργότατην ἐφαρμογὴν τῆς φωτογραφίας προ-
τείνει καθηγητὴς τῆς ἐν Βιέννῃ Φωτογραφικῆς Σχο-
λῆς. Ἐπειδὴ συχνάκις ἐγείρονται παράπονα ἐν τοῖς
ἵπποδρομίαις κατὰ τῶν κριτῶν, ὡς ἀπατωμένων
πολλάκις, ὡς πρὸς τὴν ἐκτίμησιν τῶν πρώτων ἀ-
φικνουμένων εἰς τὸ τέρμα, ὁ Βιενναῖος καθηγητὴς
προτείνει νὰ τεθῶσι φωτογραφικαὶ μηχαναί, ἐφ' ὧν
θ' ἀποτυπῶται ἡ εἰκὼν τοῦ πρώτου καταφθάνοντος
καὶ τῶν ἀμέσως μετ' αὐτὸν εἰς ἀπόστασιν 10 μέτρων.

Ἐν Σόνομα-Κάσοντον τῆς Καλλιφορνίας λειτουρ-
γεῖ σιδηροδρομικὴ γραμμή, ἥς παρομοίαν ἀδύνατον νὰ
εὕρῃ τις ἐν Εὐρώπῃ καὶ ἥς ἡ κατασκευὴ θ' ἀπετύγ-
χανε παντελῶς ἐν Ἑλλάδι. Πρόκειται περὶ σιδηρο-
δρομοῦ ἐνκερίου στηριζομένου ἐπὶ κορμῶν δένδρων.
Μεταξὺ τῶν μύλων τοῦ Κλίππερ καὶ τῶν κορυφῶν
τοῦ Στούαρτ, παρ' ἧς ἡ ὁδὸς διακόπτεται ὑπὸ θα-
θείας ἀθύσσου, τὰ δένδρα ἐπριονίσθησαν εἰς ἴσον ὕψος
καὶ ἐπ' αὐτῶν ἐτέθησαν σιδηρεῖς ράβδοι. Ἐν τῷ μέ-
σῳ τῆς ἀθύσσου ἐτέθησαν πλησίον τὸ ἐν τοῦ ἄλλου
ἐρυθρὰ ξύλα, ἀποτελοῦντα ἀσφαλὲς ἐπέρεισμα εἰς
23 μέτρων ὕψος ἐπριονίσθησαν οἱ πάσσαλοι οὗτοι
καλῶς καὶ ἐπ' αὐτῶν διέρχονται βαρύταται φορτηγοὶ
ἀμαξαί.

Ἡ τοῦ φωτὸς ταχύτης εἶναι πολὺ μείζων ἀφ'
ὅ,τι κοινῶς πιστεύεται. Κατὰ τὸν Φενκὼ ἡ ταχύτης
κατὰ δευτερόλεπτον ὑπολογίζεται εἰς 298,000 χι-
λιόμετρα, κατὰ τὸν Καρνὼ εἰς 298,500, κατὰ τὸν
Νιουκὼμ εἰς 299,860, καὶ κατὰ τὸν Ὑόγγ καὶ
Φόρβες εἰς 301,382.

Ἐν τῶν σπουδαιότερων ζητημάτων τῆς υγιεινῆς
τῶν πόλεων εἶναι καὶ τὸ τῶν ἀκαθάρτων ὑδάτων
τῶν ὑπνόμων. Ὁ κ. Γ. Βέπστερ ὑπέβαλε περιερ-
γότατον ὑπόμνημα εἰς τὴν ἐταιρίαν τῶν δημοτικῶν
μηχανικῶν τοῦ Λονδίνου. Ἐν αὐτῷ καταδεικνύει, ὅτι
ὁ καθαρισμὸς τῶν ὑδάτων τούτων δυνατόν νὰ γείνη
εὐκολώτατα διὰ τοῦ ἡλεκτρισμοῦ. Πράγματι δὲ κα-
τέρωρσε δι' ἰσχυροτάτου ἡλεκτρικοῦ ρεύματος ν' ἀ-
ποσυνθέσῃ τὸ ὕδωρ ὑπνόμου τινὸς· εἰς τὸ ἄνω μέ-
ρος μετὰ τὴν δίοδον τοῦ ρεύματος ἐπέπλευσαν τὰ
στερεὰ σώματα, κάτωθεν δὲ ἀπέμεινε καθαρῶτατον
ὕδωρ.

- Ποῦ ἔπιασες σπίτι;
- Στὸ Γεράνι.
- Ἀσχημα ἔκανες, δὲν εἶνε ὑγιεινὴ γειτονιά· δὲν
βλέπεις τί ἔπαθε ἐκεῖ ὁ Κώστας;
- Τί ἔπαθε;
- Μιὰ βδομάδα τώρα εἶνε κρεβατωμένος... ἔβ-
γαλε τὸ πόδι του.